

ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ

ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਹ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਹਾਈ ਸਿੰਘ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਹ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 1963 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1187 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹਾਈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ. ਜੇ. ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦੇ ਆਰਡਰ 88/M ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 25—ਉਸ ਪਤਨੀ ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਲਾਕ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਣਵਿਆਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਹੱਕ ਨਿਰੋਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ "ਉਸ ਰਕਮ" ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਕੜਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਨੀ ਅਜ਼ੋਧ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੈਣੀ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇ.ਐਸ.ਥਾਪਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਸ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.- ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਹ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਦੋਵੇਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰੀਬ ਵੀਹ ਸਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਕਈ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਦਸੰਬਰ, 1959। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ 2,500 ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਦੇ ਪੱਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜੋ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਟੀਅਰ ਦਾਅਵਾ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਪੀੜਤ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਥਾਪਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪੱਕਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਜਿਸਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਤਾ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਲਾਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਾਇਕ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਵੀ।

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ:-

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਾਸਿਕ

ਜਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪੱਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪਰਿਵਰਤਨ, (ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਸ਼ਬਦ:-

"ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਜਾਂ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਧਿਰ ਪਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਥਾਪਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਤਲਾਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਣਵਿਆਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਹੱਕ ਨਿਰੋਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ "ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਕਮ" ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਭੱਤੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਕੜਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਾਤ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸੀ ਜੋ ਦੋਸ਼-ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਣਾਉ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਨੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਗ੍ਰਾਹਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ। ਅਦਾਲਤ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਜੋ ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਧਿਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਿੰਡ ਕੀੜੀ ਅਫਗਾਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਥਾਪਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਪਤੀ ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਨੇ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਹ ਫਰਜ਼ੀ ਐਂਟਰੀ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬਿਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਰਿਲਾਇੰਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਹਾ ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ ਜੇਜੇ ਦੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਚਿੰਦਰ ਨਾਥ ਬਿਸਵਾਸ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਸਵਾਸ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:-

"ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਤ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਧਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ"।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਸਵਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਬਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਤਨੀ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਇਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਧਿਰ ਸੀ।

ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਲਾਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ (ਲਾਰਡ ਸਿਮੰਡਜ਼ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਭਾਗ 12 ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੰਨਾ 428 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਥਾਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ (ਪੰਨਾ 430) ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ

ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਪਤਨੀ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸਫ਼ਾ 431 'ਤੇ ਪੈਰਾ 970 ਦੇਖੋ)। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਵੱਖਰਾ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਪੰਨਾ 433)।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ. ਆਸਾ ਨੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਾਧੋ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1963 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 35 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ। (1955 ਦਾ XIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 51—ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਤੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 1964 ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੋਲਡਿੰਗ, ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 51 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (h) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਵਾਦ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ
ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਮੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)